

Sygn. akt VIII U 1052/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r. w Gliwicach

sprawy P. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o umorzenie należności z Funduszu Alimentacyjnego

na skutek odwołania P. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 15 maja 2015 r. **nr** (...) -1

1. oddała odwołanie,
2. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. G. L. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1052/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.05.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu P. B. (1) na podstawie art.68 ust.1 w związku z art. 63 ust.3 i 4 ustawy z dnia 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 114), częściowego umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5% opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od czerwca 2000 r. do kwietnia 2004 r. w łącznej kwocie 14 682,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż osoby odbywające karę pozbawienia wolności nie są zwolnione z obowiązku alimentacyjnego, a pobyt w zakładzie karnym nie jest zdarzeniem losowym, a zatem wszelkie konsekwencje wynikające z tej okoliczności ponosi dłużnik. Odwołujący jest osobą w wieku umożliwiającym podjęcie pracy zarobkowej i na podstawie przedłożonych dokumentów nie można stwierdzić, że trwale utracił zdolność do jej wykonywania, a co za tym idzie spłaty należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji podniósł, że ukończył szkołę specjalną, jest chory psychicznie oraz, że po ukończeniu 18 roku życia z krótkimi przerwami przebywa w więzieniu. Dodał, że nigdy nie pracował, żył z kradzieży oraz, że nie podejmie pracy zarobkowej. Zdaniem odwołującego z uwagi na stan zdrowia nigdy nie znajdzie zatrudnienia, bowiem jest chory psychicznie, cierpi na padaczkę i jest niewidomy na lewe oko.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Odwołujący urodził się w dniu (...) W latach 1987-1988 był uczniem Szkoły Podstawowej nr (...) Specjalnej w K., którą ukończył w czerwcu 1988r. (ukończenie 8 klasy) z wynikiem pozytywnym.

Na odwołującym ciążył obowiązek płacenia alimentów na rzecz syna P. B. (2). W okresie od czerwca 2000r. do kwietnia 2004r. organ rentowy wypłacił w zastępstwie odwołującego świadczenia z funduszu alimentacyjnego w łącznej kwocie 13 450zł.

Na poczet spłaty zadłużenia w funduszu alimentacyjnego odwołujący dokonał 15 wpłat po 5,00 do 10,00 zł o łącznej wysokości 123,00 zł – ostatnia wpłata wpłynęła w maju 2003 r.

Odwołujący od dnia 7.08.2014r. odbywa karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w Z., a przewidywany termin zakończenia kary przypada na dzień 25.08.2018r. Odwołujący nie jest zatrudniony odpłatnie, nie jest zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z jakiegokolwiek tytułu. W oświadczeniu majątkowym podał, że nie posiada żadnego majątku. Prowadzone przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne jest bezskuteczne.

Orzeczeniem z dnia 29.07.2015r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Z. zaliczył odwołującego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do 31.07.2017r. z przyczyny określonej symbolem 06-E (epilepsja). Stwierdzono, że niepełnosprawność ta istnieje od 22-roku życia a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 26.06.2015r. We wskazaniach podano m.in., że odwołujący jest zdolny do pracy w warunkach pracy chronionej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Po myśli art.68 ust.1 ustawy z dnia 28.11.2003r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 114 ze zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach w związku z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko, której jest prowadzona egzekucja alimentów likwidator może umorzyć należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Jak wynika z brzmienia przytoczonego przepisu ustawodawca nawet w sposób przykładowy nie określił na czym mają polegać szczególnie uzasadnione przypadki uzasadniające umorzenie należności ale wskazał, że muszą one być związane z sytuacją rodzinną lub zdrowotną ubezpieczonego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem umorzenie należności jest instytucją nadzwyczajną, wymagającą zaistnienia szczególnie uzasadnionych okoliczności, sytuacji nietypowych powstałych w wyniku wypadków losowych, uniemożliwiających spłacenie należności alimentacyjnych.

Odnosząc powyższe do rozpoznawanej sprawy należy podzielić stanowisko organu rentowego, że okoliczność iż odwołujący prawie większość swojego życia spędził w zakładach karnych nie stanowi podstawy umożliwiającej umorzenie zaległości, gdyż po pierwsze takiej przesłanki umorzenia nie wymienia przytoczony przepis, a po drugie przebywanie w nich zależało tylko od woli odwołującego. To samo dotyczy podnoszonego argumentu trudności w znalezieniu pracy, szczególnie, że odwołujący jak wskazał w odwołaniu nie ma zamiaru jej podejmować.

Natomiast stan zdrowia uniemożliwiający w sposób trwały podjęcie działalności zarobkowej może stanowić przesłankę umorzenia należności alimentacyjnych.

Jeśli chodzi o sytuację zdrowotną odwołującego, to Sąd uznał za miarodajne w tym zakresie orzeczenie (...), w którym został on zaliczony okresowo do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z uwagi na epilepsję ze wskazaniem, że jest zdolny do pracy w warunkach pracy chronionej. Orzeczenie zostało wydane po osobistym badaniu odwołującego i nie było przez niego kwestionowane, ani co do stopnia niepełnosprawności ani jego przyczyn. W ocenie Sądu, oznacza to, że pozostałe zgłaszane przez odwołującego schorzenia takie jak schizofrenia czy ślepotą jednego oka nie zostały uznane przez badających jako ograniczające zdolność odwołującego do pracy.

Sąd wziął pod uwagę, że stan niepełnosprawności, o którym mowa w art. 1 i 3 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 ze zm.) nie jest tożsamy z pojęciem „niezdolności do pracy” z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) oraz, że odwołujący jako osoba 45 letnia, ma możliwość podjęcia pracy w warunkach pracy chronionej po opuszczeniu zakładu karnego. Z tych przyczyn Sąd oddalił wnioski odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych psychiatry i okulisty na okoliczność stanu zdrowia w tym zakresie, szczególnie, że tak sformułowana teza dowodowa jest bezprzedmiotowa dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy. Sąd stoi na stanowisku, że jedynie wykazanie całkowitej i trwałej niezdolności do pracy mogłoby uzasadniać umorzenie należności alimentacyjnych odwołującego a wnioski na taką okoliczność w rozpoznawanej sprawie nie zostały zgłoszone.

Z orzeczenia (...) bezpośrednio wynika, iż odwołujący może wykonywać pracę w warunkach pracy chronionej, a zatem nie utracił zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy zawodowej. Tak więc po opuszczeniu zakładu karnego, w którym pobyt jest wyłącznie okresowy, może i powinien podjąć zatrudnienie celem wypełnienia zobowiązań zwłaszcza w sytuacji, gdy oprócz istniejącego zadłużenia (jak w zaskarżonej decyzji) w dalszym ciągu ciąży na nim obowiązek regulowania bieżących alimentów.

Mając powyższe na uwadze, zdaniem Sądu, brak było podstaw do umorzenia należności alimentacyjnych odwołującego w trybie przewidzianym w art. 68 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych, wobec czego na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc odwołanie zostało oddalone jako bezzasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego Sąd wydał na podstawie § 15, w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.).

SSO Grażyna Łazowska